

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 884

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 octombrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 432 din 13 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	1-4	1.108. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/1999 privind înființarea Institutului Limbii Române.....	5
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.106. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației pentru Protecția Consumatorilor din România ca fiind de utilitate publică.....	4	ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
		158. — Decizie privind concentrarea economică realizată de societățile comerciale Rautaruukki Oyi (Finlanda), Aktiebolaget SKF (Suedia) și Wärtsilä Corporation (Finlanda) prin dobândirea controlului în comun asupra unei societăți pe acțiuni — Noua Societate — care urmează a fi înmatriculată în Finlanda.....	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 432

din 13 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aprodem” — S.A. Ploiești în Dosarul nr. 3.866/2005 al Judecătoriei Ploiești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta tinde mai mult să demonstreze faptul că

reglementarea criticată este susceptibilă de îmbunătățire, ceea ce, în realitate, nu este o veritabilă critică de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.866/2005, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aprodem” — S.A. Ploiești într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri pentru restituirea taxei judiciare de timbru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 16 alin. (1), ale art. 56 alin. (2) și ale art. 124 alin. (2).

În argumentarea criticii sale autorul excepției apreciază că textul art. 246 din Codul de procedură civilă, referitor la renunțarea la judecată, este „discriminatoriu față de părțile în proces, deoarece dă posibilitatea doar părâtului să ceară instanței să oblige pe reclamant la cheltuieli”. În consecință, se arată că „nu se poate vorbi de egalitate în fața legii pentru reclamant și părât”.

Autorul excepției arată că din cuprinsul prevederilor art. 246 din Codul de procedură civilă „nu rezultă competența judecătorului de a se pronunța cu privire la o cerere de restituire a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, în parte sau în totalitate, la cererea reclamantului formulată în cazul renunțării la judecată”. Prin urmare, se consideră că „prin omisiunea din conținutul art. 246 din Codul de procedură civilă” este încălcat art. 16 alin. (1) din Constituție. De asemenea, se mai arată că „este normal ca taxa judiciară de timbru să se restituie măcar în parte”, atunci când reclamantul renunță la judecată, întrucât această taxă „trebuie încasată pentru servicii prestate, nu și în alte situații”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, autorul excepției apreciază că acestea sunt neconstituționale, întrucât omit a reglementa problema „restituirii sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare [...] în cazul renunțării la judecată, indiferent de obiectul cererii”. Totodată, se arată că „la alineatul (2) al art. 23 este precizată proporția în care se restituie taxa plătită în situațiile prevăzute de lit. d) și e) [ale art. 23 alin. (1)], [iar] acest lucru se putea face și în cazul renunțării la judecată”.

Totodată, se susține că „justiția nu este egală pentru toți”, întrucât reclamantului îi este imposibil de a formula o cerere de restituire a cheltuielilor în caz de renunțare la judecată.

Judecătoria Ploiești apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât „accesul liber la justiție [...] nu presupune în mod necesar gratuitatea, iar taxele de timbru reprezintă plata pentru serviciile prestate și lucrările efectuate de către instanțele judecătorești”. În consecință, faptul că dispozițiile criticate nu prevăd și posibilitatea restituirii taxei judiciare de timbru

și „în situația în care reclamantul renunță la judecata cererii de chemare în judecată [...] nu înseamnă că dispozițiile art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 sunt neconstituționale”. În acest sens, instanța consideră că „legiuitorul nu a inclus această situație printre cele [în care] urmează să se restituie taxa de timbru, apreciind că, în aceste cazuri, nu se justifică restituirea taxei judiciare de timbru, iar acest fapt nu încalcă dispozițiile constituționale invocate”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea punctului de vedere prezentat Guvernul arată că excepțiile de la plata taxelor judiciare de timbru sunt prevăzute expres de lege, astfel că „scutirea de la plata taxei judiciare de timbru ori acordarea de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata acestor categorii de taxe, precum și restituirea acestora, în tot sau în parte, sunt prevăzute expres de lege, de regulă, pentru anumite categorii de persoane, în considerarea calității persoanei respective și a obiectului cererii”. Totodată, se arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul constituțional al liberului acces la justiție, în acest sens invocându-se deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 29 iunie 1999 și nr. 47 din 4 februarie 2003.

Guvernul apreciază că instituirea taxei judiciare de timbru este o aplicare a principiului consacrat de art. 56 alin. (1) din Constituție privind contribuțiile financiare. Totodată, se arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 139 alin. (1) din Constituție, este „la latitudinea legiuitorului să stabilească modul de timbrare a cererilor” și, în consecință, tot legiuitorul are „libertatea să stabilească situațiile în care se justifică restituirea taxei de timbru”. Nerestituirea taxei judiciare de timbru în situația în care reclamantul renunță la judecata cererii de chemare în judecată se datorează faptului că, „în momentul în care justiția a fost investită cu judecarea unei cauze, mecanismul pe care-l presupune declanșarea și desfășurarea unui proces a fost deja pus în mișcare, ceea ce implică o serie de cheltuieli, uneori foarte costisitoare”. În consecință, „dat fiind tocmai caracterul de serviciu public al justiției, care nu poate fi investită în mod gratuit, legiuitorul a apreciat că restituirea taxei de timbru în situația renunțării la un anumit moment dat la judecată nu se justifică”.

Totodată, în susținerea punctului de vedere prezentat, Guvernul invocă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile Legii nr. 146/1997.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât „art. 21 din Constituție nu instituie nici o interdicție cu privire la plata taxelor judiciare de timbru, deoarece este legal și normal ca justițiabilii care beneficiază de un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de instanțele judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor care implică serviciul public al justiției”. De asemenea, se mai arată că „stabilirea cazurilor în care se restituie taxele judiciare de timbru este o prerogativă exclusivă a

legiuitorului, în deplin acord cu prevederile art. 139 alin. (1) din Constituție“.

În punctul de vedere prezentat Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 „nu aduc atingere statului de drept, democratic și social, demnității omului, drepturilor și libertăților cetățenilor sau altor valori supreme garantate prin Legea fundamentală“.

Totodată, Avocatul Poporului apreciază că „autorul excepției nu ridică o problemă de constituționalitate, ci o problemă de completare a legii“, ceea ce, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, acestea având următorul cuprins:

— Art. 246 din Codul de procedură civilă: *„Reclamantul poate să renunțe oricând la judecată, fie verbal în ședință, fie prin cerere scrisă.“*

Renunțarea la judecată se constată prin încheiere dată fără drept de apel.

Dacă renunțarea s-a făcut după comunicarea cererii de chemare în judecată, instanța, la cererea pârâtului, va obliga pe reclamant la cheltuieli.

Când părțile au intrat în dezbaterile fondului, renunțarea nu se poate face decât cu învoirea celeilalte părți.“;

— Art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997: *„(1) Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, la cererea petiționarului, în următoarele cazuri:*

a) când taxa plătită nu era datorată;

b) când s-a plătit mai mult decât quantumul legal;

c) când acțiunea sau cererea rămâne fără obiect în cursul procesului, ca urmare a unor dispoziții legale;

d) când, în procesul de divorț, părțile au renunțat la judecată ori s-au împăcat;

e) când contestația la executare a fost admisă, iar hotărârea a rămas irevocabilă.

(2) În cazul prevăzut la lit. d), se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la lit. e), taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3), ale art. 16 alin. (1), ale art. 56 alin. (2) și ale art. 124 alin. (2), care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și*

libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.“;

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;*

— Art. 56 alin. (2): *„Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.“;*

— Art. 124 alin. (2): *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.“*

În esență, autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că nerestituirea taxei judiciare de timbru reclamantului în situația în care acesta renunță la judecata cererii de chemare în judecată este de natură a încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 16 alin. (1), ale art. 56 alin. (2) și ale art. 124 alin. (2), considerând că aceasta reprezintă o discriminare față de situația pârâtului, care, conform art. 246 din Codul de procedură civilă, beneficiază de restituirea cheltuielilor în cazul în care reclamantul renunță la judecată.

Curtea constată că dispozițiile art. 246 din Codul de procedură civilă reglementează renunțarea la judecată a reclamantului, precum și obligarea acestuia la cheltuieli de judecată, în condițiile legii, ca urmare a renunțării la judecată. Obligarea reclamantului la cheltuieli de judecată, atunci când renunțarea s-a făcut după comunicarea cererii de chemare în judecată, este consecința firească a culpei sale procesuale, urmând astfel să suporte cheltuielile ocazionate pentru cealaltă parte în legătură cu judecarea cauzei respective. În consecință, prevederea legală criticată nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale invocate.

Curtea reține că textul art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 cuprinde prevederi referitoare la restituirea sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, evitându-se astfel o îmbogățire fără justă cauză a statului, și acoperă o paletă largă de situații în care se restituie, în totalitate sau în parte, taxele judiciare de timbru.

De asemenea, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută de lege, astfel încât stabilirea cazurilor în care se restituie taxele judiciare de timbru este de competența legiuitorului.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate de tratament aplicabil, sub acest aspect, părților din proces, Curtea reține că această critică este neîntemeiată, având în vedere că situațiile prevăzute de cele două texte sunt cu totul deosebite, iar poziția juridică a reclamantului care a declanșat procesul, dar la care, ulterior, renunță la judecată, este total diferită de cea a pârâtului chemat în judecată prin acțiunea introdusă de reclamant.

Cu privire la nerestituirea taxei judiciare de timbru, în situația în care reclamantul renunță la judecata cererii de chemare în judecată, Curtea reține că legiuitorul are în vedere, așa cum s-a subliniat în jurisprudența Curții și în punctele de vedere formulate de Guvern și de Avocatul Poporului, faptul că, în momentul în care justiția a fost investită cu judecarea unei cauze, mecanismul pe care îl presupune declanșarea și desfășurarea unui proces a fost deja pus în mișcare, ceea ce implică anumite cheltuieli. Totodată, având în vedere caracterul de serviciu public al justiției, legiuitorul a apreciat că restituirea taxei de timbru în situația renunțării la un anumit moment dat la judecată

nu se justifică, cu excepția situațiilor în care s-ar pune problema îmbogățirii fără just temei a statului ori în cazul divorțului, când se pune problema încurajării menținerii căsătoriei.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că aceasta nu poate constitui un temei pentru admiterea excepției, textul reglementând principii generale ale organizării statului român, iar nu un drept constituțional de care se poate prevala autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul de procedură civilă și ale art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aprodem” — S.A. Ploiești în Dosarul nr. 3.866/2005 al Judecătoriei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind recunoașterea Asociației pentru Protecția Consumatorilor din România ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația pentru Protecția Consumatorilor din România, persoană juridică română de drept privat, fără scop patrimonial, cu sediul în municipiul București, bd. I.C. Brătianu nr. 34, et. 4, camerele 23—24, sectorul 3, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

Autoritatea Națională
pentru Protecția Consumatorilor
Cătălin Florin Teodorescu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 22 septembrie 2005.
Nr. 1.106.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/1999
privind înființarea Institutului Limbii Române

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 34/1999 privind înființarea Institutului Limbii Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 27 ianuarie 1999, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se înființează Institutul Limbii Române, organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Educației și Cercetării, având sediul în municipiul București, str. Spiru Haret nr. 12, sectorul 1.“

2. Literele a) și d) ale articolului 3 vor avea următorul cuprins:

„a) sprijină persoanele care doresc să învețe limba română, încurajând caracterul sistematic, profesionalizat, de însușire și răspândire a limbii române, organizează, în parteneriat cu Departamentul pentru relațiile cu românii de pretutindeni din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, expoziții, conferințe, proiecții de filme, simpozioane, acțiuni de promovare a elementelor de cultură și civilizație românească, prin persoanele nominalizate de Ministerul Educației și Cercetării, la propunerea Institutului Limbii Române, să predea limba română în străinătate;

d) susține logistic lectoratele românești din străinătate și colaborează cu institutele sau cu catedrele de studii românești din afara țării, cu instituțiile din învățământul preuniversitar din străinătate, cu asociații și organizații neguvernamentale ale organizațiilor comunităților românești din afara granițelor țării, pe care le dotează cu cărți, publicații, materiale didactice;“

3. La articolul 3, după litera f) se introduc două noi litere, literele g) și h), cu următorul cuprins:

„g) organizează concurs pentru nominalizarea lectorilor care predau în universitățile din străinătate în baza acordurilor interguvernamentale, protocoalelor încheiate între Institutul Limbii Române și instituții de învățământ superior de peste hotare sau în baza actelor normative;

h) organizează concurs pentru nominalizarea profesorilor din învățământul preuniversitar, care predau cursuri de limbă, cultură și civilizație românească destinate etnicilor români (vlahi, aromâni, meglenoromâni, istroromâni), în colaborare cu asociațiile și fundațiile acestora și cu sprijinul financiar al Departamentului pentru relațiile cu românii de pretutindeni din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.“

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Numărul maxim de posturi al Institutului Limbii Române este de 10, cu încadrarea în numărul maxim de posturi pentru unitățile din subordinea Ministerului Educației și Cercetării finanțate din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat. În numărul maxim de posturi nu sunt cuprinși membrii consiliului de coordonare prevăzut la art. 4.

(2) Structura organizatorică și statul de funcții se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării.

(3) Încadrarea și salarizarea personalului se fac potrivit anexei nr. I „Administrația publică centrală de specialitate (ministere, alte organe de specialitate din subordinea Guvernului ori a ministerelor, serviciile Administrației Prezidențiale, aparatul de lucru al Guvernului și aparatul Parlamentului României)“ și anexei nr. V/2 „Alte funcții comune din sectorul bugetar (Salarii de bază pentru personalul din activitatea de secretariat-administrativ, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire)“ la Ordonanța Guvernului nr. 9/2005 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2005 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 112/2005, cu modificările și completările ulterioare.“

5. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹ — (1) Institutul Limbii Române va sprijini universitățile românești în încheierea acordurilor cu universități din străinătate, ce vor avea ca obiect și înființarea sau sprijinirea lectoratelor de limba română în străinătate. Retribuirea lectorilor români va fi asigurată în acest caz de universitățile românești prin includerea sumelor necesare în contractele instituționale pe care universitățile le semnează cu Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Nominalizarea lectorilor care vor preda în străinătate se va face conform criteriilor stabilite de Institutul Limbii Române, prin ordin al ministrului educației și cercetării. Lectoratele astfel înființate vor intra în rețeaua de centre românești gestionată de Institutul Limbii Române.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educației și cercetării,

József Kötö,

secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,

Mihai Răzvan Ungureanu

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind concentrarea economică realizată de societățile comerciale Rautaruukki Oyj (Finlanda), Aktiebolaget SKF (Suedia) și Wärtsilä Corporation (Finlanda) prin dobândirea controlului în comun asupra unei societăți pe acțiuni — Noua Societate — care urmează a fi înmatriculată în Finlanda

În baza:

- Decretului nr. 57/2004 privind numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;
- Legii concurenței nr. 21/1996, republicată;
- Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, cu modificările ulterioare;
- Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, cu modificările ulterioare;
- instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;
- instrucțiunilor date în aplicarea art. 32 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrării economice;
- Notificării concentrării economice înregistrate cu nr. RS — 58 din 10 mai 2005 la Consiliul Concurenței;
- actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS — 58 din 10 mai 2005;
- Notei Direcției industrie și energie cu privire la concentrarea economică notificată nr. GM/1430 din 19 august 2005, luând în considerare următoarele:

1. La data de 10 mai 2005 Consiliul Concurenței a primit o notificare privind o propusă concentrare economică, care urmează a se realiza între societățile comerciale Rautaruukki Oyj (Finlanda), Aktiebolaget SKF (Suedia) și Wärtsilä Corporation (Finlanda) prin dobândirea controlului în comun asupra unei societăți nou-înființate — Noua Societate, care va fi înregistrată în Finlanda. Operațiunea reprezintă o concentrare economică în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată. Notificarea operațiunii de concentrare economică a devenit efectivă la data de 21 iulie 2005.

2. Părțile

Ruukki este societatea-mamă a unui grup activ pe piața produselor din oțel și servicii conexe, utilizate în sectoarele de construcții, construcții de mașini și prelucrarea metalelor. Activitățile societăților Fundia, aparținând grupului, ce urmează a fi transferate către Noua Societate, sunt legate în principal de producția de semifabricate și de produse lungi din oțel carbon sau slab aliat, sub formă de sârmă laminată și sârmă trasă, profile laminate, precum și profile laminate și țevi cromate pentru diverse aplicații.

SKF este societatea-mamă a unui grup care, printre altele, furnizează produse și servicii pentru companiile active în industria rulmenților și a dispozitivelor de etanșare și sisteme de lubrifiere. Activitatea desfășurată de „Ovako Steel AB”, aparținând grupului, care urmează a fi transferată către Noua Societate, constă, în principal, în producerea semifabricatelor din oțel carbon sau slab aliat și procesarea ulterioară a acestora în țevi, produse forjate, profile laminate, bare trase și sârmă laminată.

Wärtsilä este societatea-mamă a unui grup care este activ pe piața producției de motoare, sisteme de propulsie și control pentru toate tipurile de nave maritime și instalații pentru platforme marine, precum și unități energetice și serviciile aferente. Activitățile desfășurate de societatea Imatra Steel Oy AB, aparținând grupului, ce urmează a fi transferată către Noua Societate, sunt legate de producerea de semifabricate și produse lungi din oțel carbon sau slab aliat, sub formă de profile laminate și piese forjate pentru industria auto.

3. Natura operațiunii de concentrare

Cele trei companii-mamă își vor combina activitățile în domeniul produselor lungi din oțel carbon și slab aliat. Ruukki va transfera în Noua Societate filialele sale Fundia Wire Oy Ab (Finlanda), Fundia Special Bar AB (Suedia) și Fundia Bar & Wire Processing AB (Suedia). SKF va transfera către Noua Societate filialele sale Ovako. Wärtsilä va participa la Noua Societate cu filialele sale Imatra. În urma realizării concentrării economice propuse, Ruukki, SKF și Wärtsilä vor deține controlul în comun asupra Noului Societăți. Participațiile deținute de Ruukki, SKF și Wärtsilä în Noua Societate vor fi de 47%, 26,5% și, respectiv, 26,5%. Deciziile strategice, printre care aprobarea bugetului sau schimbări esențiale față de Planul strategic inițial, necesită acordul unanim al părților. Noua Societate ce urmează a fi înregistrată în Finlanda va fi o societate în comun concentrativă, în înțelesul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 21/1996, republicată, care va respecta prevederile Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, cu modificările ulterioare, și anume, existența controlului în comun, autonomia structurală a societății în comun și societatea să nu aibă ca obiect sau ca efect coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă. Noua Societate va îndeplini, pe termen lung, toate funcțiile aferente unei entități economice autonome, având în vedere că va fi activă pe piață și va desfășura activitățile derulate de agenții economici de pe aceleași piețe.

4. Dimensiunea operațiunii de concentrare

Tranzacția a fost notificată Consiliului Concurenței în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, republicată, părțile implicate în operațiunea de concentrare realizând în anul 2004 cifre de afaceri globale care depășesc 10 milioane euro și două dintre acestea realizând în aceeași perioadă, pe teritoriul României, cifre de afaceri care depășesc 4 milioane euro.

5. Evaluarea mediului concurențial

Piețe relevante

Produsele din oțel pot fi clasificate într-o primă etapă, după compoziția chimică a oțelului, în oțel carbon și slab aliat, oțel special sau înalt aliat și oțel inoxidabil. Oricare dintre cele trei tipuri de oțel se poate clasifica în continuare, după gradul de prelucrare, în produse semifabricate și produse finite, care la rândul lor pot fi produse lungi și produse plate. Produsele lungi, la rândul lor, pot fi împărțite în profile, sârmă laminată, oțel beton, bare trase, sârmă trasă, țevi și produse forjate.

Noua Societate va fi activă în producția de oțel carbon și slab aliat, sub formă de produse lungi. Piețele produsului aferente operațiunii de concentrare economică analizată au fost definite ca fiind:

- piața semifabricatelor din oțel carbon sau slab aliat;
- piața profilelor mijlocii și ușoare din oțel carbon sau slab aliat;
- piața sârmei laminate din oțel carbon sau slab aliat;
- piața barelor trase din oțel carbon sau slab aliat;
- piața țevelor fără sudură din oțel carbon sau slab aliat;
- piața sârmei trase din oțel carbon sau slab aliat;
- piața țevelor cromate din oțel carbon sau slab aliat;
- piața produselor forjate din oțel carbon sau slab aliat.

În opinia părților și în lumina practicii decizionale a Comisiei Europene, piețele geografice ale produselor analizate sunt cel puțin de dimensiunea Uniunii Europene. Totuși, în conformitate cu prevederile Legii nr. 21/1996, republicată, și ale Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, cu modificările ulterioare, precum și cu distribuția geografică a clienților din România, piața geografică pentru scopul prezentei notificări este teritoriul României.

Evaluarea concurenței pe piețele relevante

Suprapuneri orizontale

Analiza operațiunii a relevat faptul că există suprapuneri nesemnificative între activitățile societăților implicate în concentrare, și anume pe piețele:

- semifabricatelor;
- profilelor din oțel carbon sau slab aliat;
- sârmei laminate din oțel carbon sau slab aliat;
- barelor trase din oțel carbon sau slab aliat.

În România numai două dintre societățile care formează Noua Societate au fost active, anterior operațiunii de concentrare, pe patru piețe, și anume:

- profile din oțel carbon sau slab aliat;
- sârmă laminată din oțel carbon sau slab aliat;
- bare trase din oțel carbon sau slab aliat;
- produse forjate din oțel carbon sau slab aliat.

Totuși, cotele de piață combinate deținute de acestea sunt [0—5]% pe piața profilelor, [0—5]% pe piața sârmei laminate și a barelor trase și [5—10]% pe cea a produselor forjate.

Nici pe piețele pe care societățile, parte în Noua Societate, au fost active, nici pe celelalte, care sunt piețe potențiale, concentrarea propusă nu poate ridica probleme concurențiale, avându-se în vedere că există numeroși concurenți activi, atât autohtoni, cât și străini, cum ar fi: Mittal Steel, Mechel Steel Group, Tenaris, Sinara TMK Artrom, Ductil Steel, Lamine, ASCO Metal, Corus, Sidenor, Saarl, Thyssen-Krupp.

Relații verticale

Satisfacerea cererii de produse pe piețele relevante nu va suferi modificări, avându-se în vedere că Noua Societate va continua să furnizeze produsele solicitate, pe bază de contracte de vânzare-cumpărare încheiate direct cu clienții finali.

Propusa operațiune de concentrare economică are ca scop crearea unui concurent viabil în industria produselor lungi din oțel carbon sau slab aliat, prin combinarea activităților celor trei societăți-mamă în acest domeniu. Operațiunile aduse ca participatiune de către societățile-mamă se suplimentează reciproc în ceea ce privește competențele. Obiectivul urmărit este transformarea Noii Societăți într-un producător de produse lungi din oțel carbon sau slab aliat competitiv pe o piață în proces de consolidare. Structura costurilor competitive reprezintă o parte importantă a Noii Societăți. Posibilitățile tehnice diferite oferite de diversele locuri de producție vor fi valorificate mai eficient, astfel încât se vor fabrica produsele potrivite în locul potrivit. Noua Societate va fi reorganizată pentru a funcționa ca o organizație unificată și eficientă în termeni de costuri. În practică, aceasta înseamnă că activitățile de achiziție, logistică, vânzări și administrație vor fi optimizate. Sinergiile și efectele integrării vor îmbunătăți randamentul acestor activități ce vor fi transferate Noii Societăți și se vor reflecta în prețuri competitive.

Având în vedere că operațiunea nu ridică probleme concurențiale și nu conduce la limitarea sau distorsionarea concurenței pe piețele relevante sau pe o parte substanțială a acestora,

președintele Consiliului Concurenței d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, și ale Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, cu modificările ulterioare, se emite o decizie de lit. b) a pct. 138B din cap. II, partea a II-a din neobiectiune, constatându-se că, deși operațiunea

notificată cade sub incidența legii, nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea sa cu un mediu concurențial normal.

Art. 2. — Taxa de autorizare, prevăzută la art. 32 alin. (2) din Legea nr. 21/1996, republicată, este de [.....] și se va plăti cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în contul IBAN RO57TREZ70120210120XXXXX, deschis la Banca Națională a României — Sucursala Sectorului 1, beneficiar Trezoreria Sectorului 1, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”. Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 (treizeci) de zile de la data comunicării prezentei decizii. O copie a ordinului de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată, conform dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, republicată, în termen de 30 de zile de la

comunicare, la Curtea de Apel București, Secția de contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 57 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, republicată, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala solicitantului, sau pe pagina de Internet a Consiliului Concurenței.

Art. 6. — Direcția industrie și energie și Secretariatul general vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se va comunica de Secretariatul general al Consiliului Concurenței:

societăților comerciale:

— Rautaruukki Oyj (Finlanda);

— Aktiebolaget SKF (Suedia);

— Wärtsilä Corporation (Finlanda),

prin firma de avocatură NESTOR NESTOR DICULESCU KINGSTON PETERSON,

București, Neocity Tower, et. 9—12, Calea Dorobanților nr. 237B, sectorul 1.

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

București, 22 august 2005.

Nr. 158.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 048690